

Bir Yaz Gecesi Rüyası

– İbrahim Kilik · 27 Temmuz 2010

İhlamur kokulu gecede , gökyüzünde göz kırpan yıldızlar, yüreğimde erguvan bakışlı. Belki de bu yüzden, üstünde buğusu tüten çay bardağını biraz daha seviyorum. Erguvan bakışının hasret ve hayali gönlümde harmanlanırken hüznün hazza bulanmış hâlini yaşıyorum. Zaman, toynakları tozlu bir deli tayın yelelerinde yel yepelek. Buna mukabil ömrümün ikinci üstü demlerindeyim... Batmakta olan her ikinci güneşi, zamana ayrı bir hüznün çeşnisiyken; erguvan bakışının billûr bakışları, hüzne haz iksiri karıştırıyor. Yaşamayı seviyorum. Biliyorum ki yaşadığım sürece o da yüreğimde yaşayacak.

Onunla bir deniz kıyısı hayal ediyorum. Gün batarken, günün yakıcı sıcağının ardından efil efil esen bir deniz meltemi , dalgaların sükunlu hâli ve tunç renkli gurup... Şüphesiz,böyle bir an ömrümün en tarifsiz hazzı olur. O erguvan bakışlı ki gönlüme düşen sevda çığı. Ruhumun gel git hâli. Deniz aşırı sevda seferim. Uzaklardan geçen beyaz yelkenlilerde onu hayal ederim... Adının geçtiği her mekanda titrer yüreğim. Ellerim ellerini özler,gözlerim gözlerini. Suda gülümseyen nilüferler gibi sözlerini ve tavrını işlerim hayalime. Gözümü açsam da kapasam da onu görürüm.

Göllerin ve denizlerin firuze rengi aşkı gizler içinde. Herkes kırmızıyı seçer, ben ona dair diye maviye demirlerim. Hayal ülkemin gümüşi kıyılarına ulaşmak için, yelkenime hayali rüzgâr olur. Erguvan bakışlarında eriyen yüreğim yine onun iklimine akar... O hayalimdeyken ıhlamur kokusunu ayrı bir hazla çekerim ciğerlerime. Yaz gecelerim bir saltanata dönüşür... Onun hayali yoksa , ben üşürüm, karanfiller üşür. Hayali bazen bir güvercin gerdanlığı, bazen bir erguvan dalı misali canlanır gözümde.

Yaz gecelerinde ,bir bardak çayın buğusunda gülümser. Soğuk suyun bardağı buğulandırması gibi sinemi buğulandırır. Ya da limonata tadında damağıma demirler. Onu düşünerek nefes alıp veririm. Onsuz geçmez hiçbir anım. Yıldızlar gökyüzünün o gönlümün süsü. Nefes alıp verdiğim sürece devam edecek öyküsü...

Akşam üstüleri geçip giden turna katarları yadıma onu düşürür. Gökyüzünde turnaların hasretini okurum. Yüreğimde bir hasret kilimi dokurum. Hasretin ipekten ibrişimden incecik kilimini durerim yüreğimde. Yüreğim, yârin zambak avuçlarına sığacak kadar incelik. Nedense, erguvan bakışım hep yaz gecelerinde rüyalarım gelir. İncecik yüzü, hayalime nakşolur... An onu solur devran onu solur. Günün ilk ışıklarıyla şavkı vurur hayal haneme. Aydınlığım, çiy damlam, esin kaynağım. Bir haz bulutu dolandır başımın üstünde.İçim dışım onunla doludur.

En narin çiçeklerin renginde, billûr suların katresinde gülümseyen hem hayal, hem gerçek. Dorukları karlı dağların gizemine ve dokunulmazlığına malik melike.

Mehlika Sultan'ın tek rakibesi. Sesi sulardan aziz, elif endamlı peri. O, bazen aşkın peltek (s) hâli; ama

her zaman gönlümün tek nihali. İçimde volkan olduğu demlerde, tutuşan yanlarımı, yine ancak tebessümü söndüren derya. Sesi, ruhuma haz veren en güzel beste.
Demlediği çay, ekzotik iklimlerin gizemini taşır iklimime. Damağımda tadı kalır, dimağımda adı.

Göllerde yüzen zarafet timsali beyaz kuğular, ondan esinlenmiş gibi gelir bana.Hayalimde, onun edasında; tavrında hep incelik ve güzellik canlanır. Ayağının değdiği viraneler mamur olur. Gönül aşyanımda yalnızca o kurur. Hayalimde ıtrlı saçları savrulur. Kitabımda güzelliğin ve inceliğin anlamı odur... Kimi zaman güvercinlerin, kimi zaman kuğuların gözlerindeki hüznünde nakışır. Onsuz, baharlar kara kıştır.

Denizlerin gizemli uğultusunda hayallerimi kaybettğim demlerde, tebessümü ışık olur; aklımı yitirmekten tebessümü sayesinde kurtulurum. Her seher yeniden kurulur gönül yayım. Ucunda gül takılı oku fırlatırım onun iklimine. Kırmızı bir gülle hayalim düşer ayak uçlarına. Ayaklarının narinliği, nice hayal kapılarını aralar. Lâlezarının eşliğinde beklerim hep, destur olmadığı için, eşikten öte adım atamam. Eski bir plakta hasret şarkısı çalar. "Titrer yüreğim her ne zaman yadıma gelsen." Yadımda tazelenir hatıralar. Kiskanır hasret güzelini lâleler,erguvanlar...

Bir bozkır kentinde, sanki de cihanın ecesi Semerkant şehri gibi, yıldız yıldız gülümser hayali. Albenisi, şavkı hayalimde gözlerimi kamaştırır. Ayın, dolunay hâline benzer bazı zamanlar. Renkler dile gelir çiçek çiçek, hayal hayal. Kah mor kâh erguvan kâh al. Adını diyemem kimseye olmasa da dilim lâl. O benim incitmekten korktuğum ince hayal. Yurdu yuvası, gönül denilen sırça saray...

Ve bu cümleden olarak, hayal hanemin en mutena yerinde, ötelere bir yolculuğa çıkarız onunla birlikte. Yaşadığım şehrin kaldırımları onu taşımaktan mesrur,gökyüzü onu seyretmekten mest, ben sermest. Dalar giderim uzaklara. Ne taht, ne taç hayal ederim. Onun gümüşi kıyılarında bir kum tanesi olmayı her unvana yeğlerim. Şu köhne cihanda eşi menendi olmayan hayal gülünü özlerim yalnız. Bir onun hayaliyle kırık gönlümü eğlerim...

İhlamur kokularına , nefesi ve saçlarının kokusu karışır. Bu koku başımı döndüren emsalsiz bir kokudur. Tüm kaygılarım ve korkularım o kokuyu duyunca dağılır. Bilirim ki erguvan bakışımın hayali benimledir. Tüm bunlar bir rüya da olsa benim yaşamam için elzemdir. O bazen hüznün, bazen haz çoğunlukla çayımda demdir...

Ankara,27.07.2010 İ.K